

ΠΑΣΧΑ ΣΑΝ ΤΟΥ ΧΩΡΚΟΥ ΜΑΣ

(Α΄ Βραβείο διαγωνισμού Κυπριώτικου σχετς Ρ.Ι.Κ., 2001)

ΠΡΟΣΩΠΑ

Δημήτρης	68	χρονών
Αντρεκκού	65	»
Καλλού	37	»
Σωτήρης	40	»

ΠΑΣΧΑ ΣΑΝ ΤΟΥ ΧΩΡΚΟΥ ΜΑΣ

ΣΚΗΝΗ 1

(Ακούεται ένα παλιός σκοπός στο πιδκιαούλιν. Μετά μηχανή φορητού).

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Φωνάζει). Αντρεκκούουου, εεεε Αντρεκκούουου.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ναιαιαιαι.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έλα να μου τανύσεις να ταράξουμεν τούτες τες γλάστρες που δαμαί, να ρέξει τ' αυτοκίνητον έσσω.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μάνταν που πήες τζι εκουβάλησες χωρίς να μ' ερωτήσεις;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έλα τζι ένεν ώρα τωρά να σου δώκω εξηγήσεις. Ο σιωφέρης καρτερά να κάμουμεν τόπον.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον τούτος ο άδρωπος μου. Κάθεται στέκεται τζι ό,τι κόψει ο νους του.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τάραξ' εσου τζείνες τες αλαβρές, να σηκώσω τζι εγώ τούτες τες βαρετές.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζιαι πού να τες καταντζιάσω! Μπορείς να μου πεις!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Βάρτες όπου ξορτώσεις προσωρινά, όσον να μπει τζιαι να βκει τ' αυτοκίνητον.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ (Καθώς δουλεύουν). Μπορείς να μου πεις είνταν που πήες τζι εκουβάλησες πάλε;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αφού ξέρεις, είνταν που ρωτάς;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Είπα σου μεν πκιάχεις να κάμεις έτσι δουλειάν. Θαρκέσαι εγώ εν να καζαντίσω νιότην που δα τζιαι δα;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εγιά θα κάμω τζείνον που πεθύμησα, τζείνον που θέλω, τζι εσου ό,τι αποφασίσεις τζι ό,τι σε φωτίσει ο Θεός κάμε.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ναι, αμμά είμ' εγώ πον να τραβώ μέρες τζιαι μέρες δαμέσα τον πελάν σου.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ότι ξιμαρίσω ούλλη μέρα, άμα δειλινιάσει θα τα καθαρίζω μόνος μου. Εν σ' έχω ανάγκην.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν δεν σ' έξερα να σε πιστέψω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Φωνάζει). Άτε ρε κουμπάρε. Ρέξε γιάλι άλι τ' αυτοκίνητο σου (δυναμώνει ο ήχος της μηχανής). Σιγά σιγά. Πιιάχε λλίον δεξιά. Πκιο δεξιά. Ακόμα λλίον. Έτσι μπράβο. Έλα ίσια τωρά. Ίσια. Ίσια, ίσια, ολόισια. Σιγά-σιγά. Εεεε σταμάτα. Σβήσε το τζι είσαι μια χαρά...(τέλος ήχου). Έλα Αντρεκκού. Έλα στάχου δίπλα μου. Σιέριν του σιερκού να μας τα δκια ο σιωφέρης να κατεβάσουμε τα τούβλα.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ντα τωρά όσον τζι ελάλες πως εν μ' έσειεις ανάγκην, τζιαί μάνι-μάνι εγρειάστηκες με;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άτε ρε γεναίκα τζι εν αντροπή τζιαί που τον άδρωπον, να καρτερά. Άτε κουμπάρε Κωστή σύρνε μου τα τζιαί πκιάννω τα. Τράβα νάκκον πκιο τζει ρε γεναίκα.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μα εγιώ εν τζιαί μπορώ να μου σύρνεις τζιαί να πκιάννω. Τα σιέγκα μου με πκιάννουν, με λυούν.

ΚΑΛΛΟΥ Εεεεεε μανάααα, εεε παπάααα που είσαστιν;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αααα, άκου την κόρη μας την Καλλούν. Έλα κάτω κόρη. Έλα να μας τανύσεις.

ΚΑΛΛΟΥ Μάνταν που κάμνετε;

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ο τζύρης σου κόρη μου αδκιάσιν έσειει. Επήεν τζι εκουβάλησεν τούβλα να χτίσει φούρνον τωρά στα γεράματα. Νομίζει εν να ζιούμεν με τα βουνά!

(Πιδκιαύλιν).

ΣΚΗΝΗ 2

(Καμπάνα).

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εε Αντρεκκού, έλα φερ' μου νάκκον νερόν να ζυμώσω πηλόν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Η καμπάνα χτυπά για το απόδειπνον τζι εσου εν να ζυμώσεις πηλόν; Θαρκέσαι τωρά εξημέρωσεν ο Θεός;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πέγκι τα καταφέρω να χτίσω αλλή μιαν σειράν πέτρες, ώσπου να βουττήσει ο νήλιος.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εν έχτισες σήμερα, χτίζεις αύριον. Εχάθηκεν ο κόσμος; Όξα εφάν σε οι δουλειές;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ούτε μήνας εν έμεινεν ώς το Πάσκαν. Τζιαι τον φούρνον, όπως ιξέρεις, εν για το Πάσκαν που τον ιχτίζω.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Κοσπέντε γρόνια πρόσφυγες γιορτάζεις Πάσκα χωρίς φούρνον. Φέτι, είντα σ' έπκιασεν εν ημπορώ να καταλάβω;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αν μ' άκουες, που τον πρώτον γρόνον που 'θελα να τον ιχτίσω.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ναι! Τότε που 'μαστιν μεσ' στο τσιατήριν!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εννοώ τον γρόνον που εγκατασταθήκαμε μόνιμα έσσω μας, δαμαί στον συνοικισμόν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Το έσσω μας ξέρεις που εν πο 'νει. Τζιαι να μεν σε ξανακούσω να το λαλεις τούτον έσσω μας.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τόσα γρονάτζια εν το πήρες ακόμα απόφασιν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Όσπου εν τ' αμμάθκια μου ανοιχτά, κατά τζει εν να θωρούν. Κατά την Ανατολήν, πον οι αυλάες μου οι ανοιχτές τζι οι καμάρες μου οι πλατύχωρες. Το έσσω μου εμέναν τζεινον ένει.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αν τα σκέφτεσαι εσου μιαν, εγιώ σκέφτομαι τα δέκα. Αμμά είνταν πον να κάμωμεν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν τα σκέφτεσουν, εν θα 'πκιαννες να χτίσεις φούρνον μεσ' στον τόπον τον ξένον. Εξίχασες τους φούρνους τζιαι τα φουρνούδκια που 'χαμεν μεσ' στες αυλάες μας;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Πικρά). Ναι. Εξίχασα τα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πού μπορείς να χτίσεις, τζιαι προ παντός πού μπορείς να πυρώσεις φούρνον μεσ' τούτην την αυλούαν.

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πύρωννε τον μόνον Πάσκαν τζιαι Χριστούγεννα, τζι εγιώ θα 'μαι ευκαριστημένος.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ούτε Πάσκαν τον πυρώννω, ούτε Χριστούγεννα.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Όσοι ήταν νοικοτζύρηδες εχτίσαν τον φούρνον τους ή το φουρνίν τους δαμαί στον συνοικισμόν. Έστω τζιαι μεσ' τούτες τες αυλάες που μας εμαντρίσαν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εμείς εν είμαστιν σαν τους άλλους. Ο καθένας έσειε τα δικά του, τζιαι ξέρει τα δικά του.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μιαν τζι εν ημπορούμεν να γιορτάσουμεν το Πάσκαν έσσω μας, να μας δώκει τουλάχιστον τζείνη η μυρωδικιά π' αναστέννασιν οι φούρνοι στα χωρκά μας έτσι μέρες.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πυρώννουν φούρνους τζι οι γειτόνοι μας δαμαί λαλείς, αμμά το Πάσκαν διαφέρει. Έν εν' το ίδιον με το παλιόν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Σαν το παλιόν ξέρω το, εν θα ξανακάουμεν. Καρτεράς που δα τζιαι δα να γιορτάσουμεν Πάσκαν σαν τα πρωτινά; Προ πάντων εμείς, με όσα ετραβήσαμεν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τότε είντα παιδεύκεσαι;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πέρικι αθθυμηθούμεν νάκκον τζείνες τες εποχές. Τζείνους τους παλιούς καλούς τζαιρούς.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Να τους αθθυμηθούμεν!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ναι, να τους αθθυμηθούμεν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Γιατί φεύκουν που τον νουν μας για μέρα, για νύχτα!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ν' αθθυμηθούμεν τζια νάκκον τα καλά Αντρεκκού. Πόσον τζιαιρόν να τρωούμαστιν με τα κακά που πάθαμεν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ούτε τα κακά ξιχάννουμεν, ούτε τα καλά. Τζιαι να θέλουμεν εν μας αφήνουν να ξιχάσουμεν. Έτσι τζιαι δικλήσεις κατά τον Βορκάν, έτα ούλλα ομπρός των αμμαδικιών σου.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άτε γείρε μου τη σίκλαν τζιαι πήαινε φερ' μου άλλη μιαν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν θέλεις άλλον, πήαινε φέρε. Εν τζι εν να χάσω το απόδειπνον για λλόου σου. (Από την εκκλησίαν ακούεται το τροπάριον του Αποδείπνου "Κύριε των Δυνάμεων"). Άκου τον Παπάγιωρκην, κοντεύκει να τελειώσει!

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Η εκκλησιά που πάεις τζι εκκλησιάζεσαι, εν σαν την εκκλησιάν του χωρκού μας;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Να κόψουμεν τζιαι την εκκλησιάν πκιον; Να αλλαξοπιστήσουμεν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εν είπα να αλλαξοπιστήσεις.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τουλάϊστον εν ο παπάς του χωρκού μας. Ο Θεός να του δκια γρόνια. Ώσπου ζιει τζιαι τούτος παρηορκούμαστιν νάκκον.

ΣΚΗΝΗ 3

(Πιδικιάλιν. Από την εκκλησίαν ακούεται ο Παπάς να λέει το «Άγγελος Πρωτοστάτης»).

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Έεεε Δημήτρηρη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ετέλειωσα.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Έσαι μιαν ώρα που σου φωνάζω τζια λαλείς ετέλειωσες.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Να τον ιγρίσω δαμαί γυρόν που τ' αμμάτιν τζια τελειώννω.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Γρίζεις τον αύριον.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άμα ξεράνει ο πηλός κολλά;

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν τα καταφέρεις να με κάμεις να χάσω πόψε τους τελευταίους χαιρετισμούς, να σου πω μπράβο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Λάμνε τζι έρχουμαι. Είμαστιν τίποτε αρφαλοκομμένοι;

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν φύω τζι αφήνω σε, εν θα 'ρτεις. Ξέρω σε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εν να 'ρω λαλώ σου.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τωρά εν να 'ρτεις. Μιτά μου. Έλα να σου γείρω νερόν να πλυθθείς τζι έλα πάνω ν' αλλάξεις. (Από την εκκλησίαν ακούεται ο ψάλτης να ψάλλει το "Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε").

ΚΑΛΛΟΥ Έεεε μανάα, μα είσαι έσσω ακόμα; Εν ακούεις π' αρκέψασιν;

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Καρτερώ τον τζύρη σου κόρη μου.

ΚΑΛΛΟΥ Αν ήταν το κονάτζιν του Χατζιγιωρκάτζι έθεν να το τελειώσει ο τζύρης μου, που την ημέραν π' άρχεψεν.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εν να 'ρτει τ' Αϊ Σάββατον τζι εν να μάσιεται ακόμα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άτε. Ετέλειωσα. Δόξα σοι ο Θεός. Ο άντρας σου πού εν πο 'νει κόρη;

ΚΑΛΛΟΥ Μα θαρκέσαι εγώ είμαι η μάνα μου, που παδκιάν εν κάμνει δίχα σου; Θέλει ας έρτει θέλει ας μεν έρτει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τα κοπελλούδκια σου πού εν πο 'νει κόρη;

ΚΑΛΛΟΥ Τα κοπελλούδκια μου επήαν όσον τζι εχτύπησεν η καμπάνα.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Δόξα σοι ο Θεός. Τουλάχιστον τούτα εν επήρασιν με που τον τζύρην τους, με τον παππούν τους.

(Από την εκκλησίαν ακούεται ο Παπάς να λέει το «Χαίρε κλίμαξ επουράνιε, δι ης κατέβη ο Θεός. Χαίρε γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν»).

ΣΚΗΝΗ 4

(Πιδκιαύλιν).

- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Έκατσες εις το πιδκιαύλιν προΐν-προΐν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είντα θέλεις να κάμω; Με να τσαππίσω έχω, με να ποτίσω. Τον τζαιρόν που μάχουμουν μεσ' στα χωράφια μέρα-νύχταν, επαραπονιέσουν πως εν μ' εθώρες. Τωρά εβαρέθη-κες φαίνεται τζιαι να με θωρείς τζιαι να με ακούεις.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εφαντάστηκες, οι γειτόνοι που σ' ακούουν είνταν που λαλούν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τόσα γρόνια, λαλείς να μεν με συνηθίσαν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μα εσυνηθίσαν σε, οξά αντρέπονται να μας κάμουν παρατήρησιν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κοντά στην φασαριάν που κάμνουν τα ράδια τζιαι τα κασεττόφωνα, είντα να σου κάμει το πιδκιαύλιν!
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζείνοι τουλάϊστον εν αντακώννουν που τα χαράματα.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έσιει τωρά π' ανάτειλεν ο ήλιος;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ώσπου πάεις τζιαι γερνάς χάννεις το καράριν. Ξυπνάς που το χάραμαν του φου τζιαι αντακώννεις. Έχασες πκιον το μέτρον.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μπορείς να βάλεις μέτρον στην καρχιάν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν εγκάνισκεν το μαράζι με το πιδκιαύλιν, εν θα 'σιεν καλλιτίτερον που την αφεντιάν σου.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ο καθένας βρρίσκει τον τρόπον του. Άλλος με το έναν, άλλος με το άλλον.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εσού ηύρες τον;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πασκίζω.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εθώρες τον όρομαν πάλε;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Παίζει πιδκιαύλιν, που συνεχίζεται και στον μονόλογο).
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Θαρκέσαι μόνον εσού τον αθθυμάσαι; Ερώτησες με μέναν; Εσού τζιομάσαι τζιαι θωρείς τον όρομα. Εμέναν εν μ' αφήννει η σκέψη του να τζιομηθώ να τον ονειρευτώ. Πκοιος που τους δκυο εν ο τυχερότερος; Ρωτώ σε. Ούτε νύχταν, ούτε μέραν τον ιβκάλλω που τον νουν μου. Προ πάντων τούτες τες ημέρες τες γιορτινές, που ξανεμίζουσιν

το χρόνον. Σαν να 'ταν εχτές. Ακούω την παδκιάν του έξω στο στενό. Ύστερα το ξωπόρτι μας να τρίζει. Τζιαι να κάθομαι να καρτερώ να δω τζιαι την οσσιάν του στην αυλήν. Πότε μέραν τζιαι πότε νύχταν. Πότε με τον ήλιον, πότε με το φεγγάριν. Σταμάτα το πιδκιαύλιν είπα σου τζιαι σύντυσιε μου.

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είναι να σου πω; Να κάτσω να σου βάλω φτιν τζιαι να σου απαντώ, εν θα κάμνω άλλην δουλειάν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εφάαν σε οι δουλειές!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ας εν τζιαι τούτον, παρά τίποτε.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Έσειε τόσα κοτσοδούλεια να κάμεις, αν έσειεις όρεξιν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ό,τι πκιάω να κάμω, αντικόβκεις με.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εν που σε ξέρω. Ό, τι αρκέψεις αφήννεις το μισοδοτζιν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ντα αφήννεις με να αρκέψω τίποτε; Τον φούρνον είδα τζι έπαθα να σου γελάσω να τον ιχτίσω.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μόνος σου τον έχτισες, μόνος σου να κάτσεις να τον πυρώννεις.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ακούεις; Τζι ύστερα αιτιάσαι με! (Αρχίζει να παίζει και πάλι).
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Έτσι μπράβο. Πομορίστου τζιαμαί ώσπου να δειλινιάσει. Να σηκωθώ να φύω. Ούτε να θωρώ, ούτε να ακούω. Γιατί καλά λαλούσιν. "Όπκοιος εν αντρέπεται ο κόσμος εν δικός του".

ΣΚΗΝΗ 5

(Πιδικιάυλιν. Από την εκκλησίαν ακούεται το «Ιδοῦ ὁ Νυμφίος ἐρχεται»).

- ΚΑΛΛΟΥ Εεεε μανάαα, εεε μανάαα ἔλα ποδά να δεις. Ἐλα να δεις είνταν πο ἴπαθεν ὁ φούρνος πο ἴχτισεν ὁ τζύρης μου.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ούτε που τον φούρνο με νοιάζει ούτε που τον φούρναρην.
- ΚΑΛΛΟΥ Ἐσσησεν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πού ἔσσησεν κόρη; Είντα λοῆς ἔσσησεν;
- ΚΑΛΛΟΥ Πέλα-σέλα. Ἐπαθεν σαν το χωράφιν, ἄμα πιλοκάτσει τζιαί ξεράνει.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Καλά να πάθει. Γιατί εν μου ακούει.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εεε Αντρεκκούουου.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ἄκου τον που νέφανεν. Πε του τα τζι εσοῦ. Εγιά εβαρέθηκα πκιον να του λαλώ τζιαί να μου λαλεί.
- ΚΑΛΛΟΥ Εεεε παπά, ἔλα ποδά να δεις είνταν που πάθασιν τα ἔργα σου.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ἄκουσες κόρη μου να χτίζουν σήμερα φούρνον με τον πηλόν; Εξιλείφτηκαν ὁ ασβέστης τζι ὁ τσιμημέττος που τον κόσμον;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πρόσεχε κόρη που τζιαμαί, να δω που κοντά. Τα ευλοημένα, ἄρκεψεν να ππέφτει τζιαί το φως τζι εν καλαμπλέπω.
- ΚΑΛΛΟΥ Θώρε, ἔσσησεν ὁ πηλός γύρου-γύρου.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χαρά στο πράμα. Πρώτην φοράν ακούσετε να σσιήζει ὁ πηλός; Αύριον να ζυμώσω ἄλλον τζιαί να τον ιξαναπκιάω πόξω-πόξω.
- ΚΑΛΛΟΥ Ἐτσι τζιαί ρίφει καμιάν βροσιήν, φοοῦμαι πως εν να στάσσει ὅπως την τερατσιάν ἔεε παπά.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μεν μάσιεσαι κόρη.
- ΚΑΛΛΟΥ Πρώτην φοράν ἄκουσες να βρέξει ἔτσι εποχήν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εγιά σπάνια αθθυμούμαι Αγίαν Εβτομάδαν χωρίς βροσιήν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μέμπα τζι εν ἔβαλα ἄσιερον στην σωστήν αναλογίαν; Μέμπα τζι εν τον εκαλοζύμωσα; Ἄραγες ἀφηκα τον χαμνόν;

- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ρωτάς τωρά; Ύστερα που το παναΐριν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εχτός τζι αν εν' του χωμάτου το πρόβλημα.
- ΚΑΛΛΟΥ Εν επήαινες εε παπά να πκιάσεις έναν έτοιμον, να κάμνουμεν τη δουλειάν μας, σαν την κάμνουν τόσοι τζιαι τόσοι, παρά τζι έκατσες τζι εξύμωσες τζι επηλόγρισες!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ή να κάμνεις μια δουλειάν ή να μεν την κάμνεις!
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Να σιαίρεσαι τες δουλειές σου!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Λοαρκάξεις για φούρνους τζείνους που κουβαλούν πάνω στα αμαξούδκια; Ή να μυρίζει φούρνος ή να μεν μυρίζει! Εγώ έτσι αθθυμούμαι τους φούρνους που 'χαμεν στο χωρόκόν μας. Να τον πυρώννεις τζιαι να μυρίζει ακόμα τζιαι το χόμαν του. Οι μόνον τα ψουμιά που μέσα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μα 'χασιν τζιαι στέαστρον που πάνω, αν αθθυμάσαι. Για να τους φυλάει που τη βροσιήν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άλλοι ναι τζι άλλοι όι. Άμα σφίξει ο πηλός θέλει στέαστρον; Να τον πιλατεύκει τ' ανεμοβρόσιν εν παθθαίνει τίποτε.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζιαι τζείνους εχτίσαν τους μαστόροι στο μιστρίν, όι μαστόροι στο πιδικιαύλιν. (Ξανακούεται το "Ίδού ο Νυμφίος έρχεται")
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πιθαρκού τ' Αϊ Σάββατον, πον να τον πυρώσετε, εν να εχτιμήσετε την αξίαν του.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Να τον πυρώσεις, όι να τον πυρώσουμεν!
- ΚΑΛΛΟΥ Εε μανά εξέβην ο Νυμφίος, ώσπου να περιποιηθούμεν να πάμεν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Οι δουλειές του τζυρού σου κόρη μου, εν να μας αφήκουν φέτι χωρίς Ανάστασιν. Οι χωρίς Νυμφίον.

ΣΚΗΝΗ 6

(Πιδικιάλιν).

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άτζιαπς σου Αντρεκκού έπρεπεν να τον πυρώσουμεν νάκκον;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Είντα μάστρως λοάσαι τζαι καρτερός παραντζιελιάν που λλόου μας;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εγώ θαρκούμαι πρέπει να τον πυρώσουμεν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ (Ειρωνικά). Όι καλέ. Ποττέ να τον πυρώσουμεν! Να τον αφήκουμεν να τον παννίσουμεν τ' Άϊ Σάββατον, πον να ζυμώσουμεν τες φλαούνες!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μα αν δεν πυρώννει κανονικά;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ποττέ να μεν πυρώννει!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εν να ψήσει τες φλαούνες, τα ψουμιά, τα ποξαμάδκια, τα ψητά που να βάλουμεν την Λαμπρήν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πε μου, περιπαίζεις με οξά θέλεις κουβένταν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γιατί να σε περιπαίξω ρε γεναίκα; Σηκώννει τούτη η δουλειά περιπαίξιμον; Έχομεν Αγίαν Τετάρτη σήμερα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Καλέ αν σ' εφέρναν που πέρα, έθεν να 'σιεις έλεος! Εξίχασες είντα λοής επυρώνναμεν τους φούρνους εις την Λύσην, πριχού αποφασίσουμεν να ζυμώσουμεν τζιαι να φουρνίσουμεν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εν εκατάλαβα είνταν που θέλεις να πεις;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Για τον φούρνον τον τζυνούρκον λαλώ. Τον νιοκάμωτον. Πριν να φουρνίσεις για πρώτην φοράν, είνταν που πρέπει να κάμεις!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μα αθθυμούμαι!
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Είντα έπκιαχες να παραστήσεις τον μάστρον καλό;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έτον τζιαμαί στον μεϊτάνιν. Έτσι φούρνον έσειει που τότες που μας εξισπιτώσασιν να δεις ομπρός σου.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μα άκουσες ποττέ σου για κανένα, που να πορίφκει τα έργα του;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ούτε μιάλος ούτε μιτσής. Κάμνει για ούλλες τες χρειές. Τζιαι για ψουμιά τζιαι για φλαούνες, ακόμα τζιαι για κλέφτικο.

- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν δεν κάμεις τα προετούμενα, ούτε ποξαμάδκια εν ιξερα-
νίσκεις μέσα.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εεε, πε μας εσού τζυρά μαστόρισσα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ο φούρνος, για να πυρώννει τζιαι να κρατεί την πυράν
του, θέλει που μιας αρχής πύρωμαν καλόν τζιαι καλόν.
Πρέπει να βάλεις τζι έναν μπουγκάλι μέσα τζιαι να τον
πυρώσεις τόσον, όσο να λιώσει το γυαλλίν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τωρά που λαλείς σαν ν' αθθυμήθηκα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αθθυμήθηκες ααα! Τζι εγιώ, άμα μου πουν αθθυμούμαι.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μα έμεινε νους πάνω στην τζιεφαλήν μας Αντρεκκού!
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Άφηκεν σου νουν το πιδικιαύλιν, για τίποτε άλλον;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αν δεν ήταν τζιαι τούτον, έθεν να τον χάσω τέλεια.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζιαι για να 'χουμεν καλόν ερώτημα, πότε υπολογίζεις να
τον πυρώσεις; Σήμερα έχομεν Αγιάν Τετάρτην.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Σήμερα. Τωρά. Να κουβαλήσουμεν ξύλα- κλαδκιά, να τον
πυρώσουμεν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πόθθεν να κουβαλήσουμεν; Ούτε αμπέλια εκλαδέψαμεν,
για να κάψουμεν τες κλιματζίες, ούτε ελιές, ούτε λεμονιές,
ούτε συτζιές, ούτε συκαμιές, ούτε δεντρόν έχομεν να κρεμ-
μαστούμεν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άτζιαπισ σου τούτοι που κλαδεύκουν τους βραμούς τους,
δαμαί γυρόν γυρόν του συνοικισμού, είντα τους κάμνουν;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Είντα σε θωρώ. Έβκα στο ζηδικιανιόν. "Ελεήστε τον φτω-
χόν τον πρόσφυγαν. Λλία κλαούδκια, λλία κουζαλούδκια".

ΣΚΗΝΗ 7

(Πιδικιούλιν. Από την εκκλησίαν ακούεται το τροπάριον «Του Δείπνου σου του μυστικού»).

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν είσαι με την ιδέαν πως εν να σσιύψω την καμπούρα μου να ζυμώσω, τζιαι να εμπιστευτώ τη ζύμη μου σε φούρνον πρωτόπυρον, να το βγάλεις που τον νουν σου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είνταν πον να κάμουμεν;

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ό,τι κάμομεν πάντα. Να τα πάρουμεν στον φούρνον, τζιαι να πκιερώσουμεν να μας τα ψήσουν. Άλλωστε για ν' αγοράσεις ξύλα να τον πυρώσεις, εν να θέλεις διπλάσια-τριπλάσια που την πκιερωμήν του φούρναρη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τζι είντα 'καμα τούτον ούλλον τον κόπον!

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Νείεν μεν τον κάμεις.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είπα ν' αθθυμηθώ τζείνους τους γρόνους τους παλιούς. Τζείνον το Πάσκαν το πρωτινόν.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν ήταν να γυρίζαν τα γρόνια με το πύρωμαν του φούρνου!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είντα να κάμουμεν. Νάκκον το έναν νάκκον το άλλον, όσον να ξιχάννουμεν.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Να κατεβάσουμεν τζιαι τες φωτογραφίες που τον τοίχον, για να ξιχάσουμεν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Όσον να αντέξουμεν, ώσπου να 'ρτει η ώρα μας.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζιαι τη φωτογραφίαν του γιου μας να την κατεβάσουμεν, είτε να τη γυρίσουμεν ανάποδα, για να ξιχάσουμεν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ...ώσπου να 'ρτει η ώρα μας, να πάμεν να τον ανταμώσουμεν, ώρα του καλή όπου τζιαι να βρίσκεται. Όπου τζιαι να βρίσκεται, όπου τζιαι να βρίσκεται...

ΚΑΛΛΟΥ Εεε μανάααα.

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Άκου την κόρην μας. Σφόγγα τ' αμμάδκια σου να μεν σε δει να κλαίεις τζι εν κρίμαν.

ΚΑΛΛΟΥ Εεε μανάαα πού είσαιαιαι;

ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πού θέλεις να 'μαστιν γρουσή μου κόρη! Δακάτω στον φούρνον.

- ΚΑΛΛΟΥ Εγίνηκεν φέτι αφορμή τούτος ο ευλοημένος ο φούρνος, να μεν δείτε μέρωσιν. Άγιες μέρες πο 'νει.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ακόμα εν να φέρει ξύλα ο τζύρης σου να τον πυρώσουμεν.
- ΚΑΛΛΟΥ Καλημέρα τζιαι που κοντά.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Καλημέρα.
- ΚΑΛΛΟΥ Είντα 'σιεις έ παπά τζι εν κότσιηνα τ' αμμάδια σου;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εν να 'μπηκεν κανέναν σίδουδον μέσα φαίνεται.
- ΚΑΛΛΟΥ Έλα να δω εγώ, που θωρώ καλλίτερα.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άφησ' με να πάω να τα πλύνω.
- ΚΑΛΛΟΥ Είσαι τζιαι ακατάδεχτος.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ελάμνησες για την εκκλησιάν;
- ΚΑΛΛΟΥ Λαλώ να μεταλάβω σήμερα να τελειώννω.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Καλά κάμνεις. Η Αγία Πέμπτη εν η καλλίτερη μέρα.
- ΚΑΛΛΟΥ Πιθαρκού, Άϊ Σάββατον, μτσιοί μιάλοι εν να παν να μεταλάβουν. Πατώ σε πατάς με.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τ' Άϊ Σάββατον εν για τους αδικιασερούς. Εμείς λαλούμεν να ζυμώσουμεν.
- ΚΑΛΛΟΥ Άλλοι ζυμώνουν που τα σήμερα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εγώ θέλω να τρώω φλαούνα μαλαχτήν. Βραστήν αν εν δυνατόν.
- ΚΑΛΛΟΥ Αποφάσισης να εμπιστευτείς τον φούρνον του τζυρού μου;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αν τον εμπιστεύεσαι εσού, να τον εμπιστευτώ τζι εγώ.

ΣΚΗΝΗ 8

(Πιδικιαύλιν. Ακούεται κάτι σαν φωτιά. Από την εκκλησίαν ακούεται το «Η ζωή εν τάφω»).

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Παρατήρα ε γαμπρέ, να δούμεν. Έλιωσεν τζείνη η ευλοημένη η πότσα;
- ΣΩΤΗΡΗΣ Εν ανάγκη να λιώσει;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έτσι επαράντζειλεν η μαστόρισσα.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Κάθεσαι ρε πατέρα τζιαι βάλλεις φτιν της πεθθεράς μου; Αν κάτσουμεν να καρτερούμεν την πότσαν να λιώσει, εν να 'ρτουν οι γεναίτζιες τζιαι να μας εύρουν έσσω.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είντα να κάμω. Είπα να κάμω τζείνον που μου παράντζειλεν, πέγκι την καταφέρω να φουρνίσει δαμαί έσσω μας.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Τζι εσέναν είντα σ' έπκιασεν φέτι με τον' την ιστορίαν, εν ημπορώ να καταλάβω ε πατέρα! Άκου... ψάλλουσιν το "Ζωή εν Τάφω" τζι εμείς δρώννουμεν τζιαι ποδρώννουμεν ομπρός που το στόμαν του φούρνου.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κοντεύκω τα εβδομήντα γαμπρέ. Ξέρεις το;
- ΣΩΤΗΡΗΣ Ακριβώς. Τωρά εσού στην ηλικίαν σου εν πρόπει να αννοίεις έτσι δουλιές.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ώς τωρά γαμπρέ εξιούσα με την ελπίδαν, πως εν να φτάσω να κάμω Πάσκαν έσσω μου.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Θα φτάσεις πατέρα. Μεν απερίπνεσαι.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Παρηγορά στον άρρωστον γαμπρέ, ώσπου να βκιει η ψυσιή του. Εν τούτης της παροιμίας που μοιάσαμεν. Πόσα χρόνια να μας περιπαίζουν! Ήρταμεν νέοι ποδά τζι εγεράσαμεν. Έχασα τες ερπίδες μου πκιον γιε μου.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Ώσπου αναπνέουμεν ελπίζουμεν πατέρα. Ο Θεός εν μεγάλος.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είπα, μιαν τζι εχάσαμεν τες ερπίδες μας, να κάμουμεν Πάσχα στο χωρκόν μας, να προσπαθήσουμεν να κάμουμεν Πάσχα σαν του χωρκού μας.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Τζι εκατσες να χτίσεις φούρνον γέρο, για να κάμεις Πάσχα σαν του χωρκού μας;

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έτσι μέρες, τούτον αθθυμούμαι περίτου γιε μου, που τζει-
είνους τους παλιούς καλούς τζαιρούς. Άλλοι αθθυμούνται
τες εκκλησιές, άλλοι τες λαμπρατζιές, άλλοι τες αυλάες
τους, άλλοι τα παιγνίδια. Εμέναν έμεινεν στον νουν μου
τζιαι στη θθύμηση μου τζεινή η μυρωδικιά που αναστέννα-
σιν οι φούρνοι, σαν τους αννοίαμεν, άμαν εβκαίναμεν που
την Λιτήν.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Εεε πατέρα, σαν να το θωρώ να λιώννει το γυαλλίν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τάραξε γιε μου να δω.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Έτην. Άρκεψε να λιώννει η μπουκκάλλα.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ναι, εν αλήθεια σου.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Είσιεν δίκαιον η πεθθερά μου, τζιαι καταγώνναμεν την.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Το μαράζιν που κάψαμεν τα ξύλα ούλλα που γοράσαμεν.
Τζι αύριον εν να θέλουμεν άλλα να τον πυρώσουμεν.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Μεν μαραζώννεις γέρο. Μακάρι να 'ταν τα ξύλα το πρό-
βλημα. Έκατσες τζι έχτισες κοτζιάμου φούρνον! Γίνεται
να τον αφήννουμεν αδικιανόν; Άφησ' την δουλειάν πάνω
μου.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μα αύριον έχομεν Άϊ Σάββατον (Ακούεται το "Αι γενεαί
πάσαι").
- ΣΩΤΗΡΗΣ Σάστου τωρά να πάμεν να προλάβουμεν ας εν τζιαι την
περιφοράν του Επιταφίου, τζι αύριον έσει ο Θεός.

ΣΚΗΝΗ 9

(Πιδικιάλιν).

- ΣΩΤΗΡΗΣ Πε μας τζυρά πότε θέλεις να τον πυρώσεις, τζι εγιώ ανα-
λαμβάννω να σου 'χω τα ξύλα έτοιμα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εγιώνι γιόκκα μου είπα σας το που μιας ακοής. Δεν ανα-
λαμβάννω να τον πυρώσω.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Εντάξει. Πε μας πότε θέλεις να φουρνίσεις τζιαι πυρών-
νουμεν τον εμείς.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πκοιοι να τον πυρώσετε;
- ΣΩΤΗΡΗΣ Εγιώ τζι ο πεθερός μου.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εξαναπύρωσες φούρνον εσού γιόκκα μου;
- ΣΩΤΗΡΗΣ Βεβαίως.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πότε αν επιτρέπεται;
- ΣΩΤΗΡΗΣ Τούτον δαμαί. Δεν επεράσαν δκυο ώρες, που την ώραν που
τον επυρώσαμεν. Έτο τζιαι το γυαλίν της πότσας πόλυ-
σεν τζιαι γίνηκεν μονόπλακα. Εκάμαμεν τα ούλλα, όπως
μας τα παράντζειλες. Με την πυράν πο 'σαι, δκυο ξυλούδ-
κια να του συμπάλουμεν, εν ο λος που λαλεί, εν να μας τα
ψησει.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζι αν δεν μας τα ψησει;
- ΣΩΤΗΡΗΣ Γιατί να μεν μας τα ψησει;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εν τζι εν τα έξοδα που λυπούμαι: τα τυρκά τζιαι τα ακά
τζιαι τα αλεύρια. Ούτε τους κόπους μου, πον να ξινυχή-
σω πόψε ούλλη νύχτα να ζυμώσω. Άλλον εν το μαράζιν
μου. Πον να μείνουμεν Πάσκαν χωρίς φλαούνες.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Αν μεν τες υήσει, όσες φλαούνες θα ζυμώσεις, δικω σου
τον λον μου, ν' αγοράσω άλλες τόσες που τζείνους που
πουλούν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζιαι πού ξέρω γιω είνταν που βάλλουν μέσα!
- ΚΑΛΛΟΥ Συγνώμη ε μανά, αμμά εν ιβρίσκεται η ίσια σου. Λαλούν
σου το έναν όι, λαλούν σου το άλλον όι. Επιτέλους, εν
τίποτε κκελλέ τ' αδρώπου;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εν τζι αμαρτία που τον πλάστην μου, άλλοι να μεν έχουν
τζι άλλοι να πετάσσουν!

- ΚΑΛΛΟΥ Μα γιατί να πετάσσουμε μανά;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ο φούρνος για να ψήσει κανονικά, θέλει τη θερμοκρασίαν του στο καράβιν. Ούτε περίτου, ούτε λλιότερη. Αν εν λλή θα πηλοκάτσουν, αν εν πολλή θα μας τα κρούσει, να τα κάμει ζαβλί. Θέλετε, Άγιες ημέρες, να τρώμεν τζια να φτύννουμεν; Τζι αν μας έρτει τζια κανέννας ξένος, που πάντα μας έρχονται, είνταν πον να πει; Εν θα 'χουν να λαλούν για τες νοικοτζυροσύνες μας;
- ΚΑΛΛΟΥ Επί τέλους το φταίξιμον εν τζι εν δικόν σου. Εν τζείνους που τα ψήσαν. Πέφτει πάνω στον τζύρη μου τζια τον άντρα μου.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Το φταίξιμον πάντα εν πάνω στην νοικοτζυράν που ππέφτει.
- ΚΑΛΛΟΥ Εξάλλου εν να 'χουμεν τζια την έννοια. Εν να τα φουρνίσουμεν τζια να μείνουμεν άνεννοιας; Θα κρानνοούμεν το στόμαν του να παρατηρούμεν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζι άμα αννοίεις κάθε τοιμπίν το στόμαν του, εν να μείνει μέσα πυρά να σου τα ψήσει!
- ΣΩΤΗΡΗΣ Μητέρα μα εν καταλαβαίνεις;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Όι εν καταλαβαίννω. Έτσι δουλειές εγιώ εν τες καταλαβαίννω.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Έκαμεν τόσον κόπον τζι έχτισεν τον, για να του αθθυμίσει το χωρκόν μας. Έν εν' κρίμαν να παν οι κόποι του χαμένοι;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ας έκαμεν την δουλειάν του ανώρας.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Τωρά εδέησε να τελειώσει. Είντα να κάμουμε!
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ας τον πυρώσει τζι ας φουρνήσει ξόπασκα. Ας βάλει μέσα δκυο τιτσιρόπιττες, δκυο ελιόπιττες, δκυο χαλλουμόπιττες για να τον δοτζιμάσει. Εγιώνι τες φλαούνες μου εν του τες ποθαρώ.
- ΚΑΛΛΟΥ Εν για το Πάσκαν που τον έχτισεν. Μεν το ξιχάννεις. Πάει μήνας που νυχτοξημερώννεται δαμαί για να τελειώσει. Για να προφτάσουμεν να φουρνίσουμεν το Πάσκαν. Να τ'αθθυμίσει το χωρκόν μας. Το Πάσκαν του χωρκού μας. Λυτήθου τον. Εν κρίμα.

- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εμέναν πκοιος εν να με λυπηθεί!
- ΚΑΛΛΟΥ Εεε μανά μεν κάμνεις σαν το μωρόν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Κάμνω σαν το μωρόν ααα!
- ΚΑΛΛΟΥ Ναι. Κάμνεις σαν το μωρόν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Έχτισεν έναν φούρνον, ο Θεός να τον κάμει φούρνον, τζιαι καρτερά να γιορτάσει Πάσκα σαν του χωρκού μας;
- ΚΑΛΛΟΥ Εν δυνατόν να κάμουμεν Πάσκαν σαν του χωρκού μας; Εν καταλαβαίννες;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Είντα με περιπαίζετε καλό;
- ΣΩΤΗΡΗΣ Έτσι πιστεύκει. Έτσι το 'βαλε στον νουν του. Εν κακόν; Υπάρχει λόγος να τον κάμουμεν ν' αλλάξει γνώμην; Μακάρι να 'ταν μόνον τούτα τα κακά μας. Μακάρι να τον κάμει, ας εν τζιαι τούτον τον φούρνον, ν' αθθυμηθεί το Πάσκαν του χωρκού μας.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Θέλω φούρνον για ν' αθθυμηθώ το χωρκόν μου! Το Πάσκαν του χωρκού μου!
- ΣΩΤΗΡΗΣ Άλλος με το έναν άλλος με το άλλον.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ακόμα τζι ο αέρας που φυσά που την Ανατολήν φέρνει τη μυρωδικιάν του. Ούλλα τζι αν τα ξιχάννω, δεν με αφήνουνσιν οι μυρωδικιές. Οι λεμονιές, οι τριανταφυλλιές, τζι οι μυροφόρες.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Εσού αθθυμάσαι τες μυρωδικιές των λεμονιών, τούτος τες μυρωδικιές του φούρνου.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εφύτεια τζιαι δαμαί, που τον πρώτον γρόνον που 'ρταμεν, μα δεν μυρίζουσιν σαν τζείνα του χωρκού μας. Εν το χώμαν; Εν το νερόν; Εν ο αέρας; Είνταν που φταιει;
- ΣΩΤΗΡΗΣ Ούτε το χώμαν, ούτε ο αέρας, ούτε το νερόν ιφταιει.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ο φούρνος πο 'χτισεν ο πεθθερός σου, γιατί να μ'αθθυμίσει το χωρκόν μας;
- ΚΑΛΛΟΥ Όπως εφύτειαες εσού τες τριανταφυλλιές για να σ'αθθυμίζουν το χωρκόν μας, έτσι έκαμεν τζι ο τζύρης μου. Εσού τριανταφυλλιές. Τούτος φούρνον.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ναι, αμμά οι τριανταφυλλιές εν μας κάμνουσιν ζημιάν.

- ΚΑΛΛΟΥ Τζι είντα ζημιάν εν να μας κάμει ο φούρνος! Εν να χαθεί ο κόσμος;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Αύριον πον να παν οι κόποι μας χαμένοι εν να με θθυμηθείτε.
- ΚΑΛΛΟΥ Δόξα σοι ο Θεός, που 'πες το ναί.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εσείς αποφασίσετε, εσείς να τραβάτε. Εγώ νίπτω τας χείρας.
- ΚΑΛΛΟΥ Εγώ νομίζω πως έμοιασες της παροιμίας που λαλεί.. "Τραβάτε με τζι ας κλαίω".
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εεεε Αντρεκκού, πού είσαι;
- ΚΑΛΛΟΥ Άκου τον τζύρη μου. Αλλάξτε κουβένταν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πού είσαι εεε Αντρεκκού;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Έλα μάστρε-χαλάση, να μας εξηγήσεις.
- ΚΑΛΛΟΥ Σσςς. Έλα κάτω παπά να δούμεν. Εν καμίνιν κόμα τούτος ο ευλοημένος. Με την πυράν του ψήννεις κάμηλον.

ΣΚΗΝΗ 10

(Πιδικιαύλιν. Από την εκκλησίαν ακούεται το τροπάριον «Τον Κύριον υμνείτε τα έργα και υπερηφιοῦτε εις πάντας τους αιώνας»).

- ΣΩΤΗΡΗΣ Τραβάτε πίσω να τον αννοιξουμεν. Τζιαι ή που εν να κάμουμεν το Ανάστα ο Θεός, ή που εν να ξανακάμουμεν τα Άγια Πάθη ποτζιεί τα ώδε.
- ΚΑΛΛΟΥ Άννοιξε κύριε τζιαι μεν περιπαίζεις.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Ντα μπορώ να του κοντέψω! Χογλά τζι η γη γυρόν του.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πέρι να τες έκαμε ζαβλίν.
- ΚΑΛΛΟΥ Μεν του ακούεις μανά τζιαι περιπαίζει μας.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τωρά εν να μάθω κόρη μου τον άντραν σου!
- ΣΩΤΗΡΗΣ Όι ρεεε είναι χρώμα. Τζι είναι φούσκωμα. Έτσι φλαούνες εν εξανάδα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τράβα τζει γιε μου να δω τζι εγιώ που καταλάβω.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Γεια στα σιέρκα σου ρε πατέρα
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Κόρη Καλλού, φερ' το φουρνόφκιον τζιαι τράβα την πινακωτήν κοντά. Όσον τζιαι προλαβαίνουμεν τες. Τούτες κοντεύκουν να καούν.
- ΚΑΛΛΟΥ Εεε παπά, μπρομούττα δκυο τσαέρες να βάλουμεν πάνω την πινακωτήν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ποταβρίστου γιε μου εσου, τζι αν καρτεράς τον πεθθερό σου να σουστεί τζιαι να λυϊστεί, εν να τες κάμουμεν ποξαματούδκια, ώσπου να τες ξιφουρνίσουμεν.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Ο πεθθερός μου φέτι έδωκεν εξετάσεις τζι επήρεν άριστα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πόψε πον να βκούμεν που τον Καλόν Λον, να τον βαθμολογήσεις. Πον να τες δοτζιμάσουμεν. (Αρχίζουν να ξεφουρνίζουν).
- ΣΩΤΗΡΗΣ Το πράμαν το καλόν φαίνεται που την φάτσα, που την εμφάνισιν.
- ΚΑΛΛΟΥ Τζιαι που την μυρωδικιάν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αφήστε με τζι εμέναν Αντρεκκού να του κοντέψω νάκκον.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τώρα πον να ξιφουρνίσουμεν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εγιώ εν' για τουν την μυρωδικιάν του, που τον έχτισα.

- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Εν ανάγκη να μπήξεις τη μούττη σου μέσα; Που τζιαμαί που στέκεσαι εν μυρίζεσαι;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ωχχχο ρε, ανασταίνει καρδιές.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μα εν λλίες μυρωδικές πο 'βαλα μέσα!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μα είντα μυρωδικές λαλείς;
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μυρωδικές μεσ' στες φλαούνες. Δκιόσμι, μέγλεπι, μαστίσιν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εγώ λαλώ σου για την μυρωδικιάν του φούρνου. Του κάρβουνου τζια του χωμάτου.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Άμα σου αρέσκει τόσοσν πολλά ε πατέρα, υπόσχομαι κάθε Κυριακήν να τον πυρώννουμεν.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Κόρη Καλλού πετάχτου κόρη μου φέρε λλίες πατάτες, λλία κρομμύδικια, να τα βάλουμεν οφτά. Εν άδικα να πάσιν τούτα ούλλα τα κάρβουνα χαμένα.
- ΣΩΤΗΡΗΣ Λλία-λλία τ' αθθυμάσαι εε μητέρα.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Άϊ Σάββατον σήμερα. Θα τα φάτε έτσι ξερά. Ανέλαδα. Τούτον εν το μόνον Σάββατον του Χρόνου, που δεν τρώσιν ούτε λάδιν. Όπκοιος εν το ξέρει ας το μάθει. (Από την εκκλησίαν ακούεται η καμπάνα να χτυπά χαρομόσυνα και το "Ανάστα ο Θεός".) Άτε κάμνετε γλήορα. Μιαν τζι εχάσαμεν το Ανάστα ο Θεός, να προκάμουμεν τουλάχιστον την λειτουργίαν.

ΣΚΗΝΗ 11

(Πιδικιάλιν. Ακούεται το Χριστός Ανέστη).

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χριστός Ανέστη Αντρεκκού.
ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Χριστός Ανέστη Δημήτρη.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χριστός Ανέστη Καλλού.
ΚΑΛΛΟΥ Χριστός Ανέστη παπά. Χριστός Ανέστη manά.
ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Χριστός Ανέστη κόρη μου. Χριστός Ανέστη γιε μου.
ΣΩΤΗΡΗΣ Χριστός Ανέστη μητέρα. Τζιαι του χρόνου στο χωροκόν
μας.
ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μακάρι γιε μου. Ο Θεός να σου ακούσει τωρά πον τα
επουράνια ανοιχτά.
ΚΑΛΛΟΥ Έλα ε παπά. Έλα εε manά. Δοτζίμασε τζιαι πε μας.
ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Είντα να δοτζιμάσω κόρη;
ΚΑΛΛΟΥ Που τες φλαούνες που εψήσαμεν.
ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Μα εκουβάλησες κόρη φλαούνες στην εκκλησιάν;
ΚΑΛΛΟΥ Τρώει με η έννοια, αν τες επετύχαμεν.
ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Ααα κόρη μου κόρη μου, τζι εν να γεράσεις τζι εν θα βάλεις
νον. Αντί να 'σιεις την έννοιαν των κοπελλουδικιών σου,
έσιεις την έννοιαν των φλαούνων.
ΚΑΛΛΟΥ Ξέρεις τα κοπελλούδκια μου τζιαι κοντεύουν μας; Εν
ποτζεί στην λαμπρατζιάν τζιαι παιζολοούν.
ΣΩΤΗΡΗΣ Συγνώμη μητέρα, αμμά εσού το είπες. "Αν δεν ακούσετε
Χριστός Ανέστη φλαούναν δεν έσιει."
ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζιαι ας εκαρτερούσετε να πάμεν έσσω. Να μεν μας θωρεί
τζι ο κόσμος τζιαι να μας νηλά.
ΚΑΛΛΟΥ Πε μας εσού παπά τη γνώμη σου.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πάντως το ψήμαν τους πκιάννει βραβείον!
ΣΩΤΗΡΗΣ Η γέψη είνταν που λαλεί!
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Για την γέψιν να σας πει η πεθθερά σου.
ΣΩΤΗΡΗΣ Ανάποδα να τα πεις αφέντη. Η πεθθερά μου για το ψήμα
τζι η αφεντιά σου για την γέψιν. Ο ένας να κρίνει τα έργα
του άλλου. (Γέλια).
ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Πε μας να δούμεν αφεντικόν.

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εν τζι η γέψη τους καλή Αντρεκκού. Θέλουν φουμίσι οι δουλιές σου!
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Άλλον σ' ερωτώ αφέντη. Εκατάφερες τα φέτι τζι έκαμες Πάσκαν σαν του χωρκού μας;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άμα στραφούσιν πίσω τζείνοι που καρτερούμεν, τότε θα κάμουμεν Πάσκαν σαν του χωρκού μας Αντρεκκού.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζιαι τζείνος ούλλος ο παιδεμός να χτίσεις φούρνον, επήεν χαμένος;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πάει τίποτε χαμένον Αντρεκκού; Ό,τι κάμει το πλάσμα, προ παντός για την ψυσιήν του, κάτι του αφήννει.
- ΑΝΤΡΕΚΚΟΥ Τζι είνταν που κέρτισες φέτι περίτου;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φαίνεται μου σαν να 'μαι περίτου νεπαμένος. Σαν να 'νωσα περίτου το Χριστός Ανέστη.

(Ακούεται και πάλι το Χριστός Ανέστη).

